

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Kůchlerovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. B.**
zastoupeného advokátem JUDr. Slavomírem Korečkem
se sídlem Horní 2002, Havlíčkův Brod

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 57, Jihlava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. října 2020, č. j. KUJI-101494/2020,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 18. 12. 2020, a pravomocně postoupenou Krajskému soudu v Hradci Králové dne 8. 1. 2021, domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Komise k projednání přestupků města Světlá nad Sázavou, jako správního orgánu prvního stupně, ze dne 20. 7. 2020, č. j. 54/19795/2019 (dále jen „prvoinstanční

rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b), § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 a § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o některých přestupcích“).

2. Jednání, které se žalobci klade za vinu, se tento měl dopustit tím, že úmyslně dne 17. 10. 2019 v době cca od 13:00 hod. do 13:15 hod. ve Světlé nad Sázavou, v ul. Pěšinky, u jezu na řece Sázavě, běžel k místu, kam si přinesl poškozený (pan J.) část rybářského vybavení v době, kdy měnil rybářské místo, čímž vznikla panu J. důvodná obava o jeho věci, a proto se k nim vracel, po upozornění, že taška je jeho, došlo ze strany žalobce k útoku, kdy byl pan J. udeřen holí (dřevěnou) do horního rtu. Následně žalobce přešel na původní místo rybáře J. a hodil do řeky jeho 2 kusy rybářských prutů v hodnotě cca 2 tis. za jeden prut. Rána na rtu pana J. byla ošetřena; stanovena diagnóza – tržně zhmožděná rána v oblasti horního rtu, otok a bolestivost.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce úvodem žaloby shrnul průběh správního řízení a uvedl, že nesouhlasí se závěrem žalovaného, že v průběhu správního řízení došlo k naplnění zásady materiální pravdy a zásady vyšetřovací, které se v řízení o přestupku aplikují. Stejně tak žalobce nesouhlasil jednak s konstatováním řádnosti vyhodnocení provedeného dokazování a jednak věcné správnosti prvoinstančního rozhodnutí. Žalobce brojil i proti závěru žalovaného o jednoznačnosti, řádnosti a preciznosti odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí. Svůj nesouhlas opíral v obecné rovině o nenaplnění zásady materiální pravdy, neboť podle jeho názoru správní orgány zákonným způsobem nevyhodnotily provedené důkazy a dospěly tak k nesprávným skutkovým zjištěním a vadným právním závěrům.
4. Žalobce tak v žalobě formuloval pouze jeden žalobní bod s tím, že nezákonnost rozhodnutí žalovaného souvisí s nedodržením zásady materiální pravdy zakotvené v § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a to správními orgány obou stupňů. Následně argumentačně a na jednotlivých souvislostech žalobce důvodnost svého žalobního bodu konkretizoval.
5. Žalobce připomněl, že jedním ze základních práv obviněného je možnost vyjádřit se k vznesenému obvinění. Součástí tohoto práva je i právo nevypovídat anebo se vyjádřit pouze dílčím způsobem. Z nevyjádření se k věci pak nelze dovozovat žádná skutková zjištění. Obviněný též není povinen vyvracet tvrzení svědků a předkládat k tomuto důkazy. Je pouze na správním orgánu, aby učinil taková skutková zjištění, která povedou k jednoznačnému a nepochybnému závěru o vině či nevině obviněného.
6. V další části žaloby pak žalobce popřel, že by poškozeného fyzicky napadl, zaútočil na něj dřevěnou holí a způsobil mu tržnou ránu na horním rtu. Připustil však, že v uvedenou dobu procházel kolem řeky Sázavy ve Světlé nad Sázavou. K tomu dále uvedl, že když z asfaltové cesty zamířil k řece, zastoupil mu poškozený cestu s tím, že na daném místě chytá ryby a bránil žalobci v chůzi k řece. Žalobce pak poukázal na porušení rybářských předpisů poškozeným, jelikož ten měl dle žalobce aktivně provádět lov ryb pomocí dvou udic, a přesto nebyl u těchto přítomen tak, aby mohl bez prodlení s udicemi manipulovat, jak mu to ukládá ustanovení § 14 vyhlášky č. 197/2004 Sb., kterou se provádí zákon o rybářství. Nadto žalobce upozornil poškozeného, že místa k lovu nesmí být vyhrazována. K tomu v žalobě uvedl odkaz na ustanovení § 14 odst. 4

citované vyhlášky. Na uvedené poškozený reagoval podrážděně a byl slovně agresivní. Na to se žalobce otočil a odešel.

7. Žalobce brojil rovněž proti skutkovému závěru o tom, že „zranění odpovídá sdělenému, tedy úderu holí“. Správní orgány tento závěr opíraly o listinu „*poukaz na vyšetření/ošetření*“ vystavený MUDr. R. Z této listiny se však podle žalobce podává pouze to, jak pacient popsal lékaře svou verzí vzniku poranění. Listina však neprokazuje, jakým konkrétním způsobem ke zranění došlo, ani kdy se tak stalo. Žalobce poukázal též na to, že poškozený vyhledal lékařské ošetření až druhého dne. V úředním záznamu o podání vysvětlení ze dne 21. 10. 2019 navíc poškozený uvedl, že po příjezdu policie lékařské ošetření odmítl, protože byl podle svých slov v šoku. Lékařská zpráva tak popisuje objektivní nález až z následujícího dne a je pouze reprodukcí informací, které lékař obdržel o d pacienta.
8. Dále žalobce poukázal na nedostatečné objasnění toho, jak mělo k úderu dojít. Žalobce uvedl, že je-li mu kladen za vinu úder holí do obličeje poškozeného, pak má způsob útoku významný vliv na posouzení celého případu a zhodnocení společenské škodlivosti. Žalobce je toho názoru, že v popisu skutku by mělo být uvedeno, jakým způsobem byl úder veden a správní orgán by se měl vypořádat s rozpory v popisu způsobu úderu, které vyvstaly v průběhu správního řízení. Poškozený totiž úder popsal jako vedený švihem ze strany. Proti tomu svědek M. A. k dotazu sdělil, že úder byl veden zespoda nahoru. Žalobce však namítá, že svědek A. seděl na druhém břehu řeky, na místě vzdáleném minimálně 25 metrů a ve výhledu mu bránily listnaté stromy. Svědek P. D. úder holí vůbec neviděl. Nadto je podle žalobce nepravděpodobné, že by úderem holí byl zasažen pouze horní ret bez dalšího zranění. Žalobce se domnívá, že při úderu ze strany lze uvažovat o zasažení tváře či jiné části obličeje, při ráně zespoda by byla pravděpodobně zasažena brada. V projednávaném případě tak nebylo dostatečně objasněno, jak mělo k úderu dojít, ačkoliv se jedná o významnou okolnost pro rozhodnutí. Žalobce uvedené uzavírá konstatováním, že pokud by z jeho strany došlo k úmyslnému svihu holí do obličeje poškozeného, byly by účinky takového jednání na těle poškozeného nesrovnatelně závažnější. Shodné závěry pak dle žalobce platí i ohledně popisu „vhození prutů do vody“.
9. Žalobce připomněl též povinnost správních orgánů, provést hodnocení důkazů jednotlivě a ve vzájemné souvislosti, vzít v úvahu věrohodnost svědků a jejich poměr k žalobci i poškozenému. Žalobce i svědkové byli členy jedné rybářské organizace. Obviněný se však členem stal až v roce 2017 a některým členům vadilo, že u žalobce tráví u vody příliš mnoho času a považovali jej za nežádoucí konkurenci. I v přestupkovém řízení pak dle žalobce platí zásada „*v pochybnostech ve prospěch obviněného*“. Žalobce je přesvědčen, že po provedeném dokazování nelze bezpečně uzavřít, že se skutek udál tak jak byl popsán, a že by byl žalobce za pospané jednání přestupkově odpovědný.
10. Žalobce odmítl závěry ohledně subjektivní stránky přestupku. Zavinění je vybudováno na složkách vědění a vůle. Jestliže pachatel rozhodné skutečnosti nechce, nebo s nimi není srozuměn, není tu žádný volní vztah. O vnitřním poměru k jednotlivým znakům skutkové podstaty přestupku a motivacích žalobce nebylo zjištěno vůbec nic. Žalobce navíc opakovaně popřel, že by se dopustil jednání, jež je mu kladeno za vinu. S ohledem na uvedené navrhl, aby soud napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný sdělil, že trvá na svých závěrech stran hodnocení prvoinstančního rozhodnutí. Konstatoval, že žalobce v podané žalobě opakuje jako žalobní námitky tvrzení, která uplatnil coby námitky odvolací, a že se s těmito vypořádal v rámci napadeného rozhodnutí. Závěrem vyjádřil přesvědčení, že napadené rozhodnutí je věcně správně a zákonné. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

IV. Jednání soudu

12. Ve věci se dne 30. 6. 2021 konalo jednání, jehož se účastnil žalobce a jeho zástupce. Žalovaný se z nařízeného jednání řádně a včas omluvil, uvedl rovněž, nechť je jednáno v jeho nepřítomnosti.
13. Žalobce odkázal na obsah žaloby, jak je již přesně rozepsána výše a zdůraznil, že není pravdou, že by s poškozeným „soupeřil“ o rybářské místo, neboť toho dne s sebou neměl rybářské náčiní. Dále popřel, že by poškozeného fyzicky napadl. Pokud by se tak stalo, popsáním jednáním by mu způsobil zcela jistě mnohem rozsáhlejší zranění. V neposlední řadě žalobce uvedl, že osoba pověřená projednáním věci před správním orgánem prvního stupně, byla v minulosti podřízenou poškozeného.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

14. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

Skutkový stav věci

15. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně obdržel oznámení o podezření ze spáchání přestupku vyhotovené dne 21. 10. 2019, pod č. j. KRPJ-112526-11/PŘ-2019-161616-ČER, a spisový materiál k přestupku, který mu postoupila Policie České republiky, Krajské ředitelství policie kraje Vysočina, Územní odbor Havlíčkův Brod, obvodní oddělení Světlá nad Sázavou.
16. K předmětnému přestupku došlo dne 17. 10. 2019 v době od 13:10 hodin do 13:15 hodin ve Světlé nad Sázavou, ulice Pěšinky, u jezu na řece Sázavě, kdy žalobce dřevěnou holí udeřil poškozeného do horního rtu a následně hodil do řeky jeho 2 kusy rybářských prutů, které následně poškozený za pomoci dalšího rybáře z řeky vytáhl. Poškozený byl dne 18. 10. 2019 ošetřen u MUDr. M. R., která stanovila následující diagnózu: tržná zhmožděná rána v oblasti horního rtu, otok a bolestivost. Ke škodě na majetku nedošlo.
17. K oznámení o přestupku byl doložen Úřední záznam o podání vysvětlení žalobcem ze dne 21. 10. 2019, č. j. KRPJ-112526-10/PŘ-2019-161616-ČER, dále Úřední záznam o podání vysvětlení poškozeným z téhož dne, č. j. KRPJ-112526-6/PŘ-2019-161616-ČER, Úřední záznam o podání vysvětlení poškozeným ze dne 17. 10. 2019, č. j. KRPJ-112526-1/PŘ-2019-161616, Úřední záznam o podání vysvětlení svědkem D. ze dne 17. 10. 2019, č. j. KRPJ-112526-2/PŘ-2019-161616, Úřední záznam o podání vysvětlení svědkem A. ze dne 17. 10. 2019, č. j. KRPJ-112526-3/PŘ-2019-161616 a Úřední záznam o podání

vysvětlení F. K. ze dne 17. 10. 2019, č. j. KRPJ-112526-4/PŘ-2019-161616. Součástí správního spisu je opis z evidence přestupků žalobce a rovněž úřední záznam Policie České republiky, ze dne 17. 10. 2019, č. j. KRPJ-112526-5/PŘ-2019-161616, o neprovedení ohledání místa přestupku, jehož součástí je konstatování o nezjištění skutečností, předmětů nebo stop důležitých pro řízení o přestupku. Doložen byl též „*poukaz na vyšetření/ošetření*“, vystavený MUDr. M. R. dne 18. 10. 2019, jehož obsahem je popis zranění poškozeného, stejně tak bylo založeno Oznámení o zranění osoby ze dne 21. 10. 2019, vydané pod č. j. KRPJ-112526-8/PŘ-2019-161616-ČER.

18. Správní spis dále obsahuje záznamy o podání vysvětlení žalobcem sepsané dne 29. 11. 2019, č. j. 51/19795/2019, úřední záznam z téhož dne, s přiděleným č. j. MSNS/19795/2019/OSŠAŽ-5.
19. Dne 22. 1. 2020, bylo pod č. j. 54/1979/2019, správním orgánem I. stupně vydáno Oznámení o zahájení řízení o přestupku z moci úřední a předvolání obviněného k ústnímu jednání na den 12. 2. 2020. K tomuto jednání byl předvolán poškozený i svědkové D. a A. Součástí správního spisu je pak protokol o zmíněném ústním jednání konaném dne 12. 2. 2020.
20. Správní orgán I. stupně od žalobce dne 19. 2. 2020 obdržel Vyjádření k podkladům před vydáním rozhodnutí ve věci.
21. Pod č. j. 54/19795/2019, vydal dne 30. 3. 2020 správní orgán I. stupně rozhodnutí, jímž uznal žalobce vinným z přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. b) a § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 a 4 zákona o některých přestupcích. Usnesením ze dne 30. 3. 2020, vydaným pod č. j. 54/19795/2019, správní orgán I. stupně zastavil řízení zahájené z moci úřední o přestupku žalobce proti majetku podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích.
22. Výše uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jímž byl žalobce uznán vinným spácháním přestupků, zrušil žalovaný k žalobcovu odvolání rozhodnutím ze dne 21. 5. 2020, vydaným pod sp. zn. OOSČ 252/2020 OOSC/84/AS/2, č. j. KUJI 47686/2020, a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.
23. Dne 20. 7. 2020 vydal správní orgán prvoinstanční rozhodnutí, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b), § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 a § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona o některých přestupcích. Dne 6. 8. 2020 žalobce podal proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvolání, o kterém žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

Právní posouzení

24. Krajský soud na úvod předesílá, že není smyslem soudního přezkumu podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, čj. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, čj. 2 Afs 37/2012-47; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
25. Dále připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného

správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, 5 č. j. 7 Afs 104/2004-54, nebo např. rozsudek téhož soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42. „*Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za stěžovatele. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011-95, ze dne 22. 4. 2014, č. j. 2 Ads 21/2014-20, ze dne 27. 10. 2010, č. j. 8 As 22/2009-99, ze dne 18. 6. 2008, č. j. 7 Afs 39/2007-46, ze dne 17. 12. 2008, č. j. 7 As 17/2008-60)*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2019, č. j. 7 Afs 158/2019-37). Byť se v tomto případě jednalo o jednání před Nejvyšším správním soudem, lze však konstatovat, že tato problematika se vztahuje i k rozhodování před soudem krajským.

26. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, kterým žalovaný shledal žalobce vinným ze spáchání přestupků proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích, kdy se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že jinému ublíží na zdraví, dále přestupku dle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 zákona o některých přestupcích, kdy se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí schválnosti. Shledán vinným byl žalobce i spácháním přestupku podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4, kdy se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání.
27. Žalobci je kladeno za vinu, že dne 17. 10. 2019 v době od 13:10 hodin do 13:15 hodin, ve Světlé nad Sázavou, v ulici Pěšinky, u jezu na řece Sázavě, běžel k místu, kam si poškozený přenesl část rybářského vybavení v době, kdy měnil rybářské místo, poškozený se tak důvodně obával o své věci, proto se k nim vracel a po upozornění, že taška je jeho, došlo ze strany žalobce k útoku, kdy byl poškozený udeřen holí do horního rtu. Následně žalobce hodil do řeky dva rybářské pruty ve vlastnictví poškozeného, v hodnotě přibližně 2.000 Kč za každý. Rána na rtu poškozeného byla ošetřena a stanovena diagnóza – tržně zhmožděná rána v oblasti horního rtu, otok a bolestivost.
28. Krajský soud již v úvodu upozorňuje, že z podkladů založených ve správním spisu, se kterými se žalobce opakovaně seznamoval, vyplynulo, že dne 17. 10. 2019 v době od 13:10 hodin do 13:15 hodin, ve Světlé nad Sázavou, v ulici Pěšinky, u jezu na řece Sázavě dopustil jednání, jež je mu kladeno za vinu a bylo popsáno výše. Tento skutkový stav vyplynul nejen z oznámení přestupku, ze dne 21. 10. 2019, dále pak z úředních záznamů pořízených téhož dne o podání vysvětlení poškozeného a svědka B. Stejně jako z úředních záznamů o podání vysvětlení poškozeného a svědků D, A a K, pořízených dne 17. 10. 2019. Existenci zranění poškozeného byla doložena v listině „*poukaz na vyšetření/ošetření*“ vystavené MUDr. M. R. dne 18. 10. 2019. Úřední záznamy o podaném vysvětlení však nelze ve správním řízení použít jako důkazní prostředek dle § 137 odst. 4 správního řádu.
29. V protokolu o ústním jednání, sepsaném správním orgánem I. stupně dne 12. 2. 2019, byla zachycena výpověď poškozeného, v níž mimo jiného opakovaně uvedl, že byl žalobcem udeřen holí do obličeje, do rtu. Žalobce mu nic neříkal a po útoku odešel. Uvedl, že svědek D. k němu po útoku přišel a vylovil jeho rybářské pruty, které předtím žalobce jeden po druhém hodil do řeky. Na druhé straně řeky chytal ryby svědek A.

K dotazu zástupce žalobce pak poškozený uvedl, že spolu se svědkem D. vylovili rybářské pruty, pokud by byl poškozený na místě sám, nebyl by schopen tyto vylovit. Dále k dotazu uvedl, že žalobce jej udeřil holí švihem ze strany, nedokázal však uvést z které strany se tak stalo. K poslednímu dotazu zástupce žalobce poškozený uvedl, že lékařské ošetření vyhledal až den po incidentu, jelikož jeho lékařka již neměla ordinální hodiny.

30. Svědek D. ve své výpovědi při ústním jednání vypověděl, že viděl, jak u poškozeného stojí muž a nadává mu, poté šel k jeho rybářským prutům a hodil je do řeky. Po incidentu muž odcházel z místa ke svému vozu, nasedl do něj a odjel. Poškozenému tekla krev ze rtu. Svědek pak opakovaně potvrdil, že když přicházel k řece, viděl letět pruty poškozeného do řeky, a že je tam hodil žalobce. Že byly pruty do vody hozeny, zopakoval i k dotazu zástupce žalobce. K průběhu incidentu uvedl, že žalobce začal utíkat ke svému vozu, poškozený na něj volal, že ho žalobce udeřil holí a poškozenému tekla krev ze rtu. Svědek vypověděl, že úder holí vyloženě neviděl. Sdělil, že na druhém břehu řeky byl svědek A., k dotazu zástupce žalobce uvedl v kterých místech se svědek A. nacházel a jak došlo k vylovení rybářských prutů.
31. Svědek A. při ústním jednání mimo jiného vypověděl, že poškozený si přenášel věci na místo, ze kterého právě odcházel jiný rybář. Poté co si na toto místo poškozený přenesl první část věcí, přišel žalobce. Žalobce poškozenému oznámil, že na tomto místě bude chytat on, poškozený mu odpověděl, že tam již má své věci, načež dostal od žalobce holí. Svědek měl za to, že k úderu došlo spodní částí hole. K přenášení věcí svědek sdělil, že se jedná o běžnou praxi při obsazení uvolněného místa pro chytání ryb. K vhození prutů do vody uvedl, že tyto hodil do vody žalobce, a to jeden po druhém. Jak daleko od břehu žalobce pruty hodil, svědek nedokázal uvést. Pruty z řeky vylovil svědek D. Úder byl podle svědka veden zespodu nahoru. Žalobce se měl po poškozeném ohnat. K dotazu zástupce žalobce sdělil, že k incidentu došlo přímo proti němu, stejně jako k vhození prutů do vody. Uvedl, že byl vzdálen asi 10 až 15 metrů proti proudu řeky od místa, kde poškozený původně seděl.
32. Krajský soud konstatuje, že skutková zjištění, která byla vymezena shora, jsou založena ve správním spisu a vzájemně tvoří řetězec doplňujících se událostí, jež na sebe logicky navazují a podporují se. Zjištěný skutkový tak, jak byl popsán v napadeném a prvoinstančním rozhodnutí a je v souladu s důkazními prostředky provedenými v průběhu správního řízení.
33. Namítané rozdíly ve výpovědích svědků, na jejichž základě nebylo podle žalobce dostatečně objasněno jednání žalobce, nemohou vliv na posouzení projednávané věci. Ve výroku prvoinstančního rozhodnutí je část jednání žalobce popsána tak, že *„došlo ze strany obviněného k útoku, kdy byl p. J. udeřen holí (dřevěnou) do horního rtu“*. Takový závěr je dle názoru krajského soudu dostatečně odůvodněn výpověďmi poškozeného a svědka A., přičemž s těmito výpověďmi není v rozporu ani výpověď svědka D., který sice úder samotný neviděl, ovšem popis průběhu celého incidentu se v podstatných znacích shoduje s průběhem uvedeným poškozeným a svědkem A. Na tom, že k úderu došlo se poškozený se svědkem A. shodli a svědek D. potvrdil, že po odchodu žalobce z místa incidentu, tekla poškozenému krev ze rtu. Výše uvedené následně plně koresponduje se zprávou praktické lékařky poškozeného, která sice zachytila subjektivní popis škodní události uvedený poškozeným, nicméně nevyloučila, respektive

nesporovala, že popsaný útok – mechanismus jeho realizace – nebyl způsobilý bez dalšího vyvolat zranění poškozeného – co do jeho umístění a rozsahu.

34. Otázka konkrétního provedení úderu neměla vliv na posouzení projednávaného přestupkového jednání, přičemž žalobcovo protiprávní jednání popsané v prvoinstančním a napadeném rozhodnutí bylo provedeným dokazováním prokázáno dostatečně.
35. Zásada materiální pravdy je zachycena obecně v § 3 správního řádu a na tuto navazuje zásada vyšetřovací imanentní správnímu (v tomto případě přestupkovému) řízení. Ze zásady materiální pravdy plyne obecný požadavek na zjištění skutkového stavu věci tak, aby zde nebyly důvodné pochybnosti (kvalitativní požadavek) a v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí (kvantitativní požadavek). Těmto požadavkům správní orgány obou stupňů dostaly. V řízení byli vyslechnuti všichni svědci uvedeného jednání. Žalobci byl dán opakovaně prostor k vyjádření se ve věci. Svědecké výpovědi potom korespondují s listinným důkazem (vyšetřením praktické lékařky poškozeného) a utvářejí jednoznačný závěr o skutkovém stavu věci, který naplnil výše specifikované skutkové podstaty přestupků, z jejichž spáchání byl žalobce uznán vinným.
36. Na výše uvedené nemají vliv ani dílčí, nepodstatné a žalobcem zdůrazňované rozpory. Směr vedení úderu žalobcem, subjektivnost zprávy praktické lékařky poškozeného a to, že tato byla vyhotovena až den následující po onom útoku. S uvedeným se rovněž správní orgány obou stupňů řádně vypořádaly a v tomto směru krajský soud odkazuje na ona rozhodnutí.
37. Nadto krajský soud připomíná, že podle rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 6. 2012, č. j. 16 A 1/2011-73, musí rozhodnutí o přestupku obsahovat popis skutku s uvedením času, místa a způsobu spáchání, popřípadě i s uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby skutek nemohl být zaměněn s jiným, a dále musí být skutek popsán tak, aby byly naplněny veškeré zákonné znaky uvedené skutkové podstaty. Mezi popisem skutku ve výroku rozhodnutí, jeho právní kvalifikací a odůvodněním rozhodnutí musí být vzájemný soulad a jedna část musí navazovat na druhou.
38. Krajský soud posoudil napadené rozhodnutí ve světle výše uvedeného rozsudku a uzavírá, že napadené rozhodnutí obsahuje uvedení času, místa a způsobu spáchání přestupků, jimiž byl žalobce shledán vinným, stejně jsou podle uvedeného popisu naplněny znaky uváděných skutkových podstat. Nadto ani žalobce sám nevyjádřil pochybnost o tom, jaké jednání mu je kladeno za vinu a z žádné skutečnosti se tak nepodává, že by jednání, jímž byl žalobce shledán vinným, bylo popsáno nedostatečně. Stejný závěr platí podle krajského soudu i ohledně přestupku spočívajícím ve vhození rybářských prutů poškozeného do řeky.
39. K dílčí námitce týkající se zavinění krajský soud uvádí, že správní orgány se touto otázkou zabývaly, a to zejména na straně deváté až jedenácté odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí. Dospěly k závěru, že se žalobce dopustil daného přestupku v úmyslu nepřímém, proti čemuž žalobce brojí. Je nepochybné, že z hlediska subjektivní stránky přestupku se v případě fyzických osob vyžaduje zavinění, které je nezbytnou podmínkou odpovědnosti. Zavinění je pak definováno jako psychický vztah pachatele k vlastnímu protiprávnímu jednání (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2007, č. j. 4 As 40/2007-53). Tento vztah je vyjádřen buď jako přímý nebo nepřímý úmysl, nebo jako vědomá či nevědomá nedbalost. Tyto formy zavinění byly definovány

v § 15 odst. 2 a 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) následovně:

(2) Přestupek je spáchán úmyslně, jestliže pachatel

a) chtěl svým jednáním porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, nebo

b) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn.

(3) Přestupek je spáchán z nedbalosti, jestliže pachatel

a) věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že tento zájem neporuší nebo neohrozí, nebo

b) nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl.

40. K uvedenému je třeba připomenout, že správní orgán I. stupně s žalobcem opakovaně osobně jednal, ten vždy popíral, že by se jednání, jež je mu kladeno za vinu, dopustil. Správní orgány tak vycházely z vnější formy celého protiprávního jednání, jelikož o jeho průběhu vypověděl poškozený a předvolaní svědkové. Závěr správních orgánů o zavinění protiprávního jednání žalobce se opírá o dostatečně zjištěný skutkový stav, o němž nevznikly důvodné pochybnosti, a to zejména ze svědectví o průběhu celého incidentu. Jeho průběh správní orgán I. stupně vcelku podrobně popsal v odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, přičemž se zabýval i motivy žalobce a tyto dostatečně zhodnotil. V podrobnostech tak krajský soud odkazuje na hodnocení průběhu projednávaného incidentu ve vztahu k posouzení zavinění žalobce na odůvodnění obou rozhodnutí správních orgánů a ztotožňuje se s jejich závěrem, že žalobce věděl, že svým jednáním může ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, byl s tím srozuměn. Z žádné okolnosti, která vyšla v průběhu správního či soudního řízení najevo totiž nelze dovodit, že by žalobce předpokládal existenci okolnosti, která by ohrožení nebo poškození zájmu chráněného zákonem mohla vyloučit. Krajský soud se tak ztotožnil se závěrem, že žalobce spáchal projednávaný přestupek v úmyslu nepřímém, když ten je pro naplnění příslušné skutkové podstaty postačující, jelikož v projednávaných případech zákon nevyžaduje zavinění toliko ve formě přímého úmyslu. Nelze tak přisvědčit ani námitce, že nebylo zjištěno nic o vnitřním poměru žalobce k znakům skutkových podstat a jeho motivacích.
41. Ze samotného jednání, které bylo v řízení prokázáno (úder holí/vhození prutů do vody), je nadto zřejmé, že tohoto se nelze dopustit jinak, než úmyslným jednáním.
42. Spíše nad rámec uvedeného krajský soud doplňuje, že žalobce u jednání soudu dále uvedl, že osoba pověřená projednáním jeho přestupkového jednání byla v minulosti podrženu poškozeného. Uvedené zůstalo pouze v rovině obecného konstatování, bez dalšího doplnění či zpřesnění stran možné relevance k nyní projednávané věci. Spíše obecně lze k uvedenému dodat, že i dřívější pracovněprávní vztah nemůže automaticky být důvodem podjatosti úřední osoby, žalobce však takovou podjatost ani nenamítal (v řízení před správními orgány a ani v řízení před soudem).
43. S ohledem na to, že žalobce ostatní námitky uplatnil již v průběhu správního řízení, ve kterém se s nimi vypořádal správní orgán I. stupně i žalovaný a krajský soud se s tímto vypořádáním ztotožnil, odkazuje krajský soud v souladu s výše uvedenou judikaturou na

odůvodnění prvoinstančního a napadeného rozhodnutí. Důvodnou tedy nebyla shledána žádná dílčí námitka žalobce.

VI. Závěr a náklady řízení

44. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
45. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové dne 30. června 2021

JUDr. Martina Kůchlerová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně